

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

انینه ایران

نشریه کودکان مقدمند

۰۵ اکتوبر ۲۰۱۳

مقایسه مدارس کشور جاپان و ایران

جاپان کشوری است که تقریباً منابع زیرزمینی و معدنی خاصی ندارد و از طرفی دائماً در معرض سیل، زلزله، طوفان، سونامی، کوههای آتشفشانی و سایر بلایای طبیعی است.

ایران کشوری است با منابع و ثروتهای زیر زمینی بسیار غنی و گسترده. روی گسلهای فعال زلزله قرار گرفته است. خطر طبیعی دیگری این کشور را تهدید نمی کند.

در زیر بعضی ویژگی های مدارس دوره ابتدائی و راهنمایی در جاپان را می خوانید:

جاپان: به دانش آموز نمره داده نمی شود و هیچ دانش آموزی مردود نخواهد شد. نمره، ابزاری برای کنترل نیست و مربی واقعاً پرورش دهنده است.

ایران: نمره ملاک اصلی است!

جاپان: کار گروهی مبانی آموزش است. کلوپ ها و گروه های مختلف در مدارس فعال هستند و دانش آموز در گروه های مختلف عضو می شود و کار جمعی را می آموزد.

ایران: کلوپ های ترویج صلوات، اقامه نماز، جشن تکلیف، عفاف و حجاب، کلوپ های خبرچینی، بسیج مدارس و راهیان راه نور.

جاپان: آموزش مسؤولیت پذیری با دادن مسؤولیت های کوچک به کودکان مثل پرورش یک گل و پاسخگو نسبت به این مسؤولیت است.

ایران: مسؤولیت های بزرگ مثل کمک خرج خانه، کار در خیابان و کارگاهها، دستفروشی در مترو، گلفروشی در جاده های آرامگاه ها!

جاپان: هزینه آموزش در تمام مدارس روستاها و شهرها یکسان است.

ایران: هزینه هیچ دو مدرسه ای شبیه هم نیست. مدارس دولتی، نیمه دولتی، هیأت امنائی، تیزهوشان، مدارس شاهد و... طبق قانون، شهریه ممنوع اما انواع آن رایج و اجباری است. از پنجاه هزار تومان ناقابل تا بیست میلیون تومان، بسته به توان مالی خانواده متغیر است.

برخی از دانش آموزان به دلیل وضعیت مالی خوب و رفتن به مدارس خاص، آینده تضمین شده ای دارند و بسیاری از دانش آموزان پر استعداد امکان رشد ندارند.

تفاوت مدارس شهر و روستا، از زمین تا آسمان است. انواع مدارس کپری، خشتی، کانتینری. البته بسیاری از مدارس روستائی از نظر ایمنی و ضریب تخریب، به مدارس تخریبی در شهرها شبیه اند!

جاپان: تمیز کردن مدارس توسط دانش آموزان جاپانی انجام می شود. سرایدار وجود ندارد. وظیفه تمیز نگه داشتن مدارس و سرویسهای بهداشتی به صورت گروهی به دانش آموزان سپرده می شود.

ایران: سرایدارهای زحمتکش و فقیر مشغول نظافت مدارس اند. اما هیچ وقت مدرسه تمیز نمی شود. امکان مقایسه سطح بهداشت مدارس با عصر حجر از هر نظر، کاملاً موجود است.

جاپان: در مدارس گروههای ویژه ای مثل شاگرد اول ها، با استعدادها، پیشتازان و فرزندگان وجود ندارد و همه می توانند در اردوها و برنامه های مختلف شرکت کنند. همه دانش آموزان با هر شکل و قیافه و وضعیت مالی و استعداد در هر جای کشور (پایتخت و شهر و روستا) به طور یکسان آموزش می بینند و مدارس تیزهوشان یا مدارس ویژه وجود ندارد.

در جاپان استعداد ها شناسائی می شود و بعد از دوره راهنمایی تفکیک ها صورت می گیرد. به کسی به خاطر یک استعداد خاص نسبت به دیگران بهای خاصی داده نمیشود چون هر کدام از دانش آموزان در زمینه خاصی استعداد دارند.

ایران: دانش آموزی که نمرات خوبی دارد، به عنوان گل سر سبد مدرسه انتخاب می شود یک دانش آموز به دلیل نمرات خویش حق شرکت در تمام اردوها را دارد و دانش آموز دیگر حتی یک اردو هم نمی تواند برود. تشکیل گروههایی مثل فرزندگان و پیشتازان و استفاده خاص افراد این گروهها از امکانات آموزش و پرورش. افراد این گروهها معمولاً همان شاگرد اولهای مدارس هستند. مدرسه تیزهوشان و انواع مدارس خصوصی و با امکانات کاملاً متفاوت، مشغول جداسازی دانش آموزان هستند. تحقیر دانش آموزان از خانوادههای بی بضاعت یکی از کارهای مداوم و مستمر سیستم آموزشی است.

جاپان: شادی و سر و صدا و جنجال در مدارس موج می زند و کسی با چوب و کتک و فحش و تشر مانع از خوشحالی و جیغ و داد و تحرک بچه ها نمی شود. برنامه های ویژه ای برای شاد نگه داشتن دانش آموزان در مدارس جاپان در نظر گرفته می شود.

جاپانی ها اصلاً از خرج کردن برای تجهیز مدارس ابائی ندارند و بودجه های هنگفتی صرف تجهیز مدارس به کتابخانه، آزمایشگاه، زمین بازی، وسایل ورزشی، استخر شنا، سالون نمایش، وسائل سمعی و بصری و حتی گلخانه می شود.

ایران: مدارس تحت نظارت واحدهای حراست و دستگاههای امنیتی و اطلاعاتی و روحانیون وابسته به نظام کنترل می شود. سیستم پادگانی رایج است.

سرانه سالانه تحصیلی حدود ۱۲ دالر برای هر دانش آموز است که هرگز پرداخت نمی شود. نمازخانه و ذکر اهل بیت و فرستادن صلوات و قرائت قرآن تفریح و سرگرمی محسوب می شود.

کتابخانه همان نمازخانه است. آزمایشگاه همین دنیای خاکی است که خداوند بندگان را (دانش آموزان) را امتحان می کند. استخر شنا به علت خطر غرق شدن دانش آموزان ساخته نمی شود.

وسایل سمعی و بصری، دانش آموزان را از یاد خدا دور می کند، پس ممنوع است!

جاپان: تجهیزات گرمائی و سرمائی مدارس کاملاً با استانداردهای ایمنی جهانی مطابقت دارد.

ایران: تجهیزات گرمائی کاملاً، با مخاطره آمیز ترین امکانات جهانی مانند، انواع بخاریهای چکه ای، کاربراتی، چراغهای علاءالدین و والرها و حتی بخاریهای هیزمی مجهز هستند. مدارس سفیلان و شین آباد از نمونه های برجسته و ممتاز به کار گیری تجهیزات ایمنی محسوب می شوند!

نشریه کودکان مقمند، شماره ۱۰۸ مهر ماه [میزان] ۱۳۹۲